

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget samt dets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Jeg gør opmærksom paa, at denne og andre Sager vil komme til tredje Behandling i et nyt Møde senere i Dag, hvis Tinget dertil vil give sit Samtykke.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 283 af 30. Maj 1940 om Oprettelse af en Kreditfond.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Ap. 3617; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1142).

Sagen sattes til Forhandling.

Hartvig Frisch: Som det allerede fremgaar af den højtærede Finansministers Fremsættelse, har den Kreditfond, der blev oprettet ved Lov af 30. Maj 1940, ikke virket paa en saadan Maade, som man i de Dage, da Loven blev behandlet og vedtaget her i Rigsdagen, egentlig havde tænkt sig. Det maa jo erindres, at Danmarks finansielle Situation og Erhvervslivets Situation i de Dage i 1940 var en helt anden end den, vi nu befinder os i. Det, det for en almindelig Betragtning dengang for enhver Pris gjaldt om, var at skabe Mulighed, det vil sige i dette Tilfælde Kreditter, for at faa Arbejde i Gang. Det gjaldt om at faa Penge til saadanne Formaal, der i saa vid Udstrækning som muligt kunde fremme Erhvervslivet. Det viste sig, at denne Lov blev indhentet af Begivenhederne paa en Maade, som man maaske fra meget kyndig Side nok havde kunnet tænke sig, men som i hvert Fald ikke blev fremhævet ved Lovens Behandling. Efter ikke saa lang Tids Forløb kom vi til at staa i den stik modsatte Situation, idet vi af forskellige Aarsager, som man ikke i denne Sammenhæng behøver at komme nærmere ind paa, fik en Pengerigelighed her i Landet af et Omfang, som ganske har ændret Billedet

inden for de danske Pengeinstitutter og inden for vort Erhvervsliv i Almindelighed, og derved er det sket, hvad man ikke kan undre sig over, at det, man havde tænkt sig ved fra Rigsdags og Regerings Side at sætte 100 Mill. Kr. ind som en Indsats til Fremme af Beskæftigelsen og Erhvervslivet i det hele, i Virkeligheden kun er kommet til at fungere meget smaa. Det har vist sig, som ogsaa fremhævet af den højtærede Finansminister ved Fremsættelsen, at det kun er meget smaa Midler, der er taget i Brug. Dels er der, som man ser af Bemærkningerne, ydet 730 000 Kr. som Bank- og Sparekasselaan, og dels er der ydet 432 000 Kr. som direkte Laan til 7 Erhvervsvirksomheder. Med andre Ord, det er jo rene Smaabeløb. Dertil kommer, at der i Sparekasser, nemlig 7 Sparekasser i alt, har været indlaant 1 753 000 Kr. Og saa kommer det, der har været det mest virksomhedsfulde, nemlig et Laan til den kommunale Laanefond paa 12 Mill. Kr. Man maa jo sige, at i Sammenligning med det, vi gik ud fra, da vi stillede disse 100 Mill. Kr. til Raadighed, er denne Virksomhed at betragte som yderst ubetydelig, men det hænger, som sagt, sammen med, at hele Situationen i Løbet af faa Maaneder ændredes, og at vi nu staar i en Stilling, som jo af helt andre Grunde kan være yderst betænkelig, men som i hvert Fald ikke i særlig Grad kalder paa Oprettelsen af Kreditfond af denne Art. Naar Ministeriet alligevel har ønsket at forlænge Loven — den havde efter sin Ordlyd en Varighed til 1942 og ønskes nu forlænget med 2 Aar indtil 1944 —, er det motiveret, og jeg synes vel forstaaeligt motiveret med, at man jo ikke kan vide, hvorledes Situationen kan ændres, saa det kan være af Vigtighed, at man i givet Tilfælde har denne ikke ubetydelige Bevillingsmulighed staaende, at man har denne Kreditfond, som i givet Fald, hvis Situationen slaar om, vil kunne virksomhedsfuldt træde hjælpende til. Dette synes jeg er en Motivering, som er helt forstaaelig, og som jeg ogsaa tror man fra anden Side vil kunne slutte sig til.

Af Enkeltheder i Forslaget, som jo i Hovedsagen indeholder en Ændring i den oprindelige Lovs § 4, kan det nævnes, at der er sket nogle Ændringer, som det vel er værd at fremhæve, og som allerede den højtærede Finansminister har været noget inde paa i sin Forelæggelsestale. Man har ønsket i Loven at skabe en noget mere vidtstrakt Mulighed for at yde enten Garanti eller Laan ud over de Rammer, der var givet ved den første Lov. Der havde man